

ĐA-VÍT TÔN VINH ĐỨC CHÚA TRỜI

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 22:1-51

Câu gốc: “Đức Giê-hô-va là sức mạnh và là cái khiên của tôi; lòng tôi đã nhờ cậy nơi Ngài, và tôi được cứu tiếp; vì vậy, lòng tôi rất mừng rỡ, tôi sẽ lấy bài ca mà ngợi khen Ngài” (Thi Thiên 28:7).

Mục đích: Cũng như Đa-vít, chúng ta phải dâng tất cả khả năng, ân tứ Chúa cho để tôn vinh Ngài, cho dù hoàn cảnh bất như ý.

KINH THÁNH ĐỌC HẰNG NGÀY

Chúa Nhật	Đấng Christ ban cho chúng ta sự vui mừng (<i>Giăng 15:1-11</i>)
Thứ Hai	Ca ngợi vì được Chúa giải cứu (<i>II Sa-mu-ên 22:1-51</i>)
Thứ Ba	Ca ngợi về sự sáng tạo của Chúa (<i>Thi Thiên 8:1-9</i>)
Thứ Tư	Ca ngợi sự cao cả của Chúa (<i>Thi Thiên 24:1-10</i>)
Thứ Năm	Ca ngợi sự tha tội của Chúa (<i>Thi Thiên 51:1-19</i>)
Thứ Sáu	Ca ngợi quyền tể trị của Chúa (<i>Thi Thiên 150:1-6</i>)
Thứ Bảy	Ca ngợi sự nhân từ của Chúa (<i>Thi Thiên 136:1-26</i>)

Khai Triển Bài Học

Đa-vít là một người vừa lòng Chúa, một vua công bình ngay thẳng, nhưng có rất nhiều thù nghịch xung quanh, nên ông đã gặp hoạn nạn. Tuy nhiên Đức Chúa Trời cứu ông khỏi chết. Vì vậy, ông đã ghi lại nhiều bài cầu nguyện, nhiều bài cảm tạ, ca ngợi bằng thơ để dâng lên Chúa. Thi Thiên không phải là những bài học lý thuyết, nhưng là những bài học kinh nghiệm một cách thực tế trong cuộc sống. Muốn khôn ngoan, hãy đọc Châm Ngôn; muốn thánh khiết, hãy đọc Thi Thiên.

Đa-vít không những là một chiến sĩ, mà còn là một nhạc sĩ, một ca sĩ, một thi sĩ. Ông đã dâng tất cả khả năng và ân tứ đó cho Chúa. Ông đánh giặc để tôn vinh Chúa, ông đánh đàn, thổi sáo và ca hát để tôn vinh Chúa và ông làm thơ cũng để tôn vinh Chúa. Đời của chúng ta cũng như đời của Đa-vít, là những nhạc cụ, mà chỉ có ngón tay yêu thương, nhân từ, thánh khiết của Chúa chạm vào mới trở lên được khúc nhạc du dương, đẹp đẽ nhất.

Lý do Đa-vít đã tôn vinh Chúa:

I. VÌ ĐA-VÍT ĐƯỢC CHÚA GIẢI CỨU (II Sa-mu-ên 22:1-20)

1. Đa-vít nhờ cậy Chúa (II Sa-mu-ên 22:1-4)

Sau khi được Chúa giải cứu, Đa-vít ghi lại niềm tin của ông:

- a) **Chúa là hòn đá tôi.** Chữ “hòn đá” đây thật là núi đá, tảng đá, khối đá, hang đá, nơi mà Đa-vít đã trú ẩn khi ông chạy trốn Sau-lơ.
- b) **Chúa là đồn lũy tôi.** Đồn lũy hay pháo đài là một nơi rất kiên cố mà kẻ thù không xâm nhập được, Sau-lơ đã từng tấn công Đa-vít bằng đủ cách, nhưng Chúa bảo vệ ông như một pháo đài.
- c) **Chúa là Đấng giải cứu tôi.** Trong cơn nguy khốn, Chúa đã dùng một cách khác để giải cứu Đa-vít. Khi Sau-lơ đem ba ngàn quân bủa vây Đa-vít, thì Ngài cho quân Phi-

li-tin xâm lấn bờ cõi Y-sơ-ra-ên, làm cho Sau-lơ phải lập tức bỏ Đa-vít mà trở về (I Sa-mu-ên 23:25-28).

- d) Chúa là cái thuẫn của tôi.** Thuẫn là thứ khí giới che đỡ cho một chiến sĩ khỏi tên và gươm giáo của kẻ thù. Chúa đã bao phủ Đa-vít cả trước lẫn sau nên ông được bình an.
- e) Chúa là sừng cứu rỗi tôi.** Sừng chỉ về sức mạnh. Khi Chúa đã cứu rỗi, đã sử dụng thì không ai ngăn trở được. Chúa đã xúc dầu Đa-vít làm vua thế cho Sau-lơ. Dầu Sau-lơ muốn giết Đa-vít để phá hủy chương trình đó, nhưng ông đã hoàn toàn thất bại.
- f) Chúa là tháp cao của tôi.** Đời xưa, người ta xây dựng những tháp bằng đá rất cao, để kẻ thù không lên được mà cũng không hạ được. Đối với Đa-vít, Chúa là tháp cao đó của ông nên kẻ thù chỉ nhìn ông một cách tức tối mà không thể làm hại...
- g) Chúa là nơi nương dựa của tôi.** Dầu Đa-vít là một chiến sĩ, nhưng ông không nương dựa vào khí giới, tài thao lược, hay lực lượng của mình, mà chỉ nương dựa nơi Chúa, như gà con luôn luôn ở trong cánh mẹ trong lúc nguy nan.

2. Đa-vít tả nỗi nguy nan của mình (II Sa-mu-ên 22:5-7)

- a) Các lượn sóng của tử vong đã bao phủ tôi.** Ông hình dung sự chết như các lượn sóng lớn muốn nhận chìm ông, mà ông không có sức gì để kháng cự. Hai lần Đa-vít than rằng: “*chỉ còn một bước cách tôi và sự chết*” (I Sa-mu-ên 20:3). “*Chắc một ngày kia ta sẽ chết bởi tay Sau-lơ*” (I Sa-mu-ên 27:1).
- b) Lụt gian ác chảy cuộn làm tôi sợ hãi.** Sự gian ác, sự hủy diệt như cơn lụt đã áp đảo cuốn lôi Đa-vít. Nước lụt rất đáng sợ, giết một người cách dễ dàng.
- c) Những dây của địa ngục đã vắn tôi.** Quyền lực địa ngục như những dây vương vắn ông, muốn trói cột ông lại, làm ông thành nô lệ của nó.

d) Lưới sự chết hãm bắt tôi. Sự chết giăng lưới để bắt Đa-vít. Sau-lơ đã đem toàn lực săn đuổi Đa-vít như người ta săn đuổi một con thú trong rừng. Sự nguy hiểm bao vây Đa-vít tứ phía như lượn sóng, như nước lụt, như dây giăng, như lưới bủa, đến nỗi Đa-vít không còn đường nào để thoát thân. Sau-lơ quyết tâm giết Đa-vít. Đa-vít hoàn toàn tin cậy Chúa, nhưng trước thực tế quá phũ phàng, đôi phen làm cho ông nao núng, thử hỏi: Vì Danh Chúa, có bao giờ anh chị lâm vào một tình trạng bi đát như Đa-vít chưa? Nếu có, thì Đa-vít là bạn tri âm của chúng ta, ngoài Đa-vít còn có nhiều người khác nữa, cả một đoàn tiên tri (Ma-thi-ơ 5:12; Công Vụ 7:52). Bây giờ, chúng ta theo dõi lời làm chứng của Đa-vít để biết trong cảnh khổ đó, ông đã làm gì?

Hãy nghe !

“Trong cơn hoạn nạn, tôi cầu khẩn Đức Giê-hô-va, tôi kêu la cùng Đức Chúa Trời tôi: Ở nơi đền, Ngài nghe tiếng tôi, tiếng kêu cầu của tôi thấu đến tai Ngài” (câu 7). Đây là lối thoát duy nhất và hiệu lực nhất của Đa-vít. Khi không còn hy vọng nơi ai tiếp trợ mình, thì Đa-vít ngược mắt đức tin lên trời, cầu khẩn kêu la cùng Chúa, không phải chỉ thấu đến Ngài mà còn thấu đến tai Ngài. Còn có thể cầu nguyện với Chúa là còn một năng lực phi thường để chiến thắng kẻ thù.

3. Chúa can thiệp để giải cứu Đa-vít (II Sa-mu-ên 22:8-20)

Đa-vít mượn lịch sử dân Y-sơ-ra-ên được giải phóng để mô tả. Dấu hình thức có khác nhau, nhưng nội dung giống nhau:

- Trời đất rung động (câu 8-13). Đó là cảnh tượng Chúa hiện ra trên núi Si-na-i (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:16-20).

- Sấm sét, chớp nhoáng (câu 14-15). Đó là cảnh tượng Chúa đổ tai vạ trên Ê-díp-tô để buộc họ phóng thích dân Y-sơ-ra-ên (Xuất Ê-díp-tô Ký 9:23-24).

- Một trận gió thổi qua làm đáy biển lộ ra (câu 16). Đó là cảnh tượng Chúa rẽ biển Đỏ cho dân Y-sơ-ra-ên vượt qua (Xuất Ê-díp-tô Ký 14:21-22). Chúa đã sử dụng cỡi thiên nhiên để cứu dân Y-sơ-ra-ên. Ngài cũng cứu Đa-vít như vậy (câu 17-20). Từ trên cao Chúa giơ tay nắm lấy Đa-vít, đem ra khỏi nước sâu, khỏi bẫy và lưới của kẻ bạo tàn, mà đặt ông trong một nơi rộng rãi. Sự giải cứu này không đến từ bất cứ người nào dưới đất mà đến từ Chúa trên trời. Nên Đa-vít tôn vinh một mình Ngài.

II. ĐA-VÍT TÔN VINH QUYỀN TÊ TRỊ CỦA CHÚA (II Sa-mu-ên 22:21-28)

Gặp nguy nan và được giải cứu, Đa-vít không xem đó là việc may mắn, ngẫu nhiên, nhưng hoàn toàn là do quyền tể trị của Chúa. Chúa đối với Đa-vít như vậy vì cơ ông ăn ở công bình, thánh khiết, không xây bỏ Chúa mà giữ các đường lối Ngài. Ông theo mạng lệnh Ngài mà tránh xa tội lỗi, nên Chúa đã thương ông. Ông đã gieo nên có gặt. Không phải Chúa hành động một cách bất thường, hoặc tây vị, nhưng theo quy luật gieo và gặt của Ngài, ai thương xót sẽ được thương xót, ai ăn ở trọn vẹn sẽ được ban thưởng trọn vẹn, ai bội nghịch sẽ bị báo trả nghiêm ngặt, ai khiêm nhường sẽ được giải cứu, ai kiêu ngạo sẽ bị trừng phạt. Chúa đã áp dụng quy luật *“ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy”* (Ga-la-ti 6:7) cho Đa-vít và Sau-lơ.

III. CHÚA TRANG BỊ ĐỂ ÔNG ĐẮC THẮNG LUÔN LUÔN (II Sa-mu-ên 22:29-51)

Chúa trang bị cho Đa-vít:

1. Chúa là ngọn đèn của ông, tức là hy vọng của đời ông (câu 29).
2. Chúa ban cho ông năng lực vượt qua mọi trở ngại như đạo quân, như tường thành (câu 30).
3. Chúa là cái khiên che chở ông (câu 31).
4. Chúa là hòn đá lớn của ông (câu 32).

5. Chúa là đôn lữ vững chắc của ông (câu 33).
6. Chúa cho chân ông lẹ làng (câu 34).
7. Chúa tập cho ông chiến đấu mạnh mẽ (câu 35).
8. Chúa làm cho ông được sang trọng (câu 36).
9. Chúa mở rộng đường lối cho ông (câu 37).

Nhờ sự trang bị đó, Đa-vít đắc thắng luôn luôn:

1. Ông rượt đuổi kẻ thù (câu 38).
2. Ông đánh ngã họ (câu 39).
3. Ông bắt phục họ (câu 40).
4. Kẻ thù chạy trốn ông (câu 41).
5. Họ kêu cầu, Chúa không đáp lời họ (câu 42).
6. Ông chà nát họ (câu 43).
7. Ông làm đầu các nước (câu 44).
8. Mọi dân phục tùng ông (câu 45-46).

Đa-vít kết thúc bài ca cảm tạ để tôn vinh Ngài (câu 47-51). Chúa của Đa-vít là Chúa của chúng ta, đức tin của Đa-vít cũng là đức tin của chúng ta, kinh nghiệm của Đa-vít cũng là kinh nghiệm của chúng ta. Nhưng chúng ta không bằng Đa-vít về lòng biết ơn để tôn vinh Chúa. Hãy cảm tạ Chúa. Hãy tôn vinh Chúa.

CÂU HỎI ÔN BÀI

1. Đa-vít bày tỏ lòng tin cậy Chúa như thế nào?
2. Trước những nỗi nguy nan, Đa-vít đã làm gì?
3. Chúa đã can thiệp bằng cách nào để cứu Đa-vít?
4. Chúa trang bị Đa-vít những gì?
5. Chúng ta giống và khác Đa-vít những điểm nào?

Bài 45

ĐA-VÍT TÔN VINH ĐỨC CHÚA TRỜI

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 22:1-51   **Câu gốc:** Thi thiên 28:7

- 1. Điều Đức Chúa Trời đã làm cho Đa-vít khiến ông luôn cầu nguyện và cảm tạ Chúa:**
- A. Lựa chọn ông làm vua.
  - B. Cho ông quyền thế và giàu có.
  - C. Cứu ông khỏi chết.
  - D. Tất cả đều đúng.

- 2. Đa-vít tôn vinh Chúa thường bằng cách nào? (Theo bài học)**
- A. Kể lại ơn phước Chúa ban.
  - B. Dâng hiến rời rộng cho Chúa.
  - C. Câu A và B đúng.
  - D. Câu A và B sai.

- 3. Trong đời Đa-vít ngoài ra là chiến sĩ, nhạc sĩ, ca sĩ, thi sĩ ông còn có “Sĩ” nào nữa không?**
- .....
- .....

- 4. Đức Chúa Trời đã nhiều lần giải cứu Đa-vít ở nhiều nơi, theo bạn nơi nào bạn cho là lạ lùng nhất? Tại sao?**
- A. Đồng vắng Ma-ôn.
  - B. Hang đá Ên-ghe-đi.
  - C. Gò Ha-ki-la.
  - D. Xiéc-lác.

- 5. Nỗi nguy nan lớn nhất của Đa-vít theo lời ông bày tỏ là gì?**
- A. Kẻ thù.
  - B. Sự chết.
  - C. Sự phản bội.
  - D. Nhờ kẻ thù.

- 6. Đa-vít nhắc lại lịch sử Y-sơ-ra-ên đã được Chúa cứu để làm gì?**
- A. Để nhớ ơn Chúa.
  - B. Cho biết về quyền năng của Chúa.
  - C. Cho biết Chúa đã cứu Đa-vít cũng như vậy.
  - D. Tất cả đều đúng.

- 7. Đức Chúa Trời áp dụng quy luật nào (Trong cuộc sống) cho Đa-vít và Sau-lơ?**
- A. Ăn quả nhớ kẻ trồng cây.
  - B. Gàn mực thì đen, gàn đèn thì sáng.
  - C. Ở bầu thì tròn, ở ống thì dài.
  - D. Tất cả đều sai.

- 8. Chúa trang bị điều gì cho Đa-vít theo bạn là tốt nhất cho ông và cho chúng ta ngày nay?**
- A. Ngọn đèn.
  - B. Cái khiên.
  - C. Hòn đá.
  - D. Đòn lủy.

- 9. Sự đắc thắng nào của Đa-vít được kể là rất vinh dự cho ông?**
- A. Thắng kẻ thù.
  - B. Làm đầu các nước.
  - C. Câu A và B đúng.
  - D. Câu A và B sai.

- 10. Điều gì chúng ta giống và không giống Đa-vít? Chúng ta sẽ khắc phục thế nào nếu không giống?**
- .....
- .....
- .....
- .....

Bài 45

ĐA-VÍT TÔN VINH ĐỨC CHÚA TRỜI

Kinh Thánh: II Sa-mu-ên 22:1-51 ✞ ✞ ✞ Câu gốc: Thi thiên 28:7

Câu hỏi thảo luận.

1. Vì sao Đa-vít luôn ca ngợi và tôn vinh Đức Chúa Trời? “Ca sĩ Đa-vít” là danh hiệu tự phong hay được công chúng công nhận?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Đa-vít nói về Đức Chúa Trời là Đấng ông thường Tôn Vinh như thế nào? Những điều ông nói về Đức Chúa Trời là thực tế hay tưởng tượng?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. Do đâu Đa-vít đắc thắng kẻ thù? Đa-vít nói về điều này như thế nào? Qua đó chúng ta thấy được tâm tình nào của Đa-vít?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....